

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 24 APRIL 1913.

Wetsontwerp tot splitsing van de vrederechtskantons Antwerpen, Borgerhout, Elsene, Schaerbeek, Fontaine-l'Évêque en tot vereeniging van de gemeente Couillet met het kanton Charleroi-Zuid.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

De Regeering heeft de eer aan de Kamers een wetsontwerp ter overweging aan te bieden, waarbij :

- 1° Te Antwerpen worden opgericht een nieuw vrederechtskanton en een aanvullingsvrederecht, waarvan de titularis uitsluitend belast zal zijn met de waarneming van den dienst der politierechtbank;
- 2° Een kanton wordt opgericht met Berchem tot hoofdplaats;
- 3° De kantons Elsene en Schaerbeek worden gesplitst;
- 4° Het kanton Fontaine-l'Évêque wordt gesplitst en de gemeente Couillet met het kanton Charleroi (Zuid) vereenigd.

I.

Sedert de wet van 18 Augustus 1887, bestaan de drie vrederechtskantons Antwerpen uit de stad Antwerpen en uit de gemeenten Hoboken en Austruweel.

Bij de invoering der wet van 1887 telden deze kantons 210,901 inwoners; op 31 December 1911 waren er 327,239.

Dat deze te bevolkte kantons zouden worden gesplitst, dringt zich te meer op, dat de taak der vrederechters beduidend zwaarder is geworden en nog zwaarder worden zal ten gevolge van de wetten, waarbij de bevoegdheid van die rechters werd uitgebreid.

In het ontwerp wordt het kanton Austruweel van de kantons Antwerpen afgescheiden en met het kanton Eeckeren vereenigd. De gemeente Austruweel, die uitsluitend plattelandsch is, is thans inderdaad van Antwerpen afgezonderd uit hoofde van de havenwerken, terwijl hare verkeerswegen met Eeckeren meer gemak aanbieden en korter zijn.

De gebiedsomschrijving der kantons Antwerpen omvat derhalve nog alleen de stád Antwerpen en de gemeente Hoboken. Het aldus omschreven gebied is over vier kantons verdeeld ; bij het ontwerp wordt dus een nieuw kanton tot stand gebracht.

Om de kantons te vormen werden, voor zoover mogelijk, stadspolitiewijken samengevoegd. De tweede wijk en de achtste wijk moesten nochtans gesplitst worden. Uit de te Brussel en te Gent opgedane ervaring blijkt dat de splitsing der politiewijken van eene stad geen bezwaren medebrengt. Overigens wijst het ontwerp-brede straatwegen tot grenslijn aan, de Handelslei voor de 2^e wijk, de Vlaamsche kaai voor de 8^e wijk.

Het derde kanton omvat de gemeente Hoboken, die sedert tal van jaren met Antwerpen vereenigd is en met die stad in druk handelsverkeer staat, nog bevorderd door gemakkelijke verkeersmiddelen.

Zooals blijkt uit de hierbijgevoegde tabel, is de bevolking der vier kantons nagenoeg even sterk, en men zal opmerken dat bij de aangenomen indeeling, haast al de Scheldekaaien in eenzelfde kanton, met name het vierde, vereenigd zijn.

Daar de bevolking van die vier kantons zeer groot is, wordt, naar het voorbeeld der wet van 12 Augustus 1911, die voor de kantons Brussel de oplossing bracht, in het ontwerp een aanvullingsvredegrecht voorzien, waarvan de titularis, met zijne plaatsverangers, uitsluitend belast zal zijn met de waarneming van den dienst der politierechtbank. Bovendien wordt door deze eenheid van jurisdictie de eenheid der rechtspraak in strafzaken gewaarborgd.

II.

Thans behoort de gemeente Berchem tot het kanton Borgerhout.

Toen dit kanton bij wet van 18 Augustus 1887 tot stand kwam, was het een der bevolkste van het land; het telde 50,658 inwoners, en, zooals kon voorzien worden, is dat cijfer zoozeer geklommen dat het op 31 December 1911, 112,859 inwoners bereikte.

De splitsing van dat kanton is noodzakelijk geworden; de gemeente Berchem, die 30,996 inwoners telt, is er voor aangewezen de hoofdplaats van het nieuw kanton te worden. Bovendien zal dat kanton de gemeenten Wilrijk en Mortsél omvatten, die thans tot het kanton Contich behooren.

Het kanton Berchem zou eene bevolking van 45,563 inwoners tellen.

Het kanton Borgerhout, uit de gemeenten Borgerhout, Deurné en Merxem bestaande, zou 81,863 inwoners blijven tellen. Het kanton Contich, met nog 23,489 inwoners, blijft dan een kanton van 3e klasse.

De splitsing van het kanton Borgerhout is rechtstreeks van invloed op de notarissen. De ambtsbediening en het getal der notarissen wier standplaats in het kanton Borgerhout is gevestigd, zijn inderdaad bij bijzondere wetten geregeld: wat de notarissen aangaat, werden de gemeenten Berchem en Borgerhout bij wet van 9 Mei 1888 met de Antwerpsche agglomeratie vereenigd; bij die wet werd de ambtskring der te Berchem en te Borgerhout verblijvende notarissen tot het grondgebied der stad Antwerpen uitgebreid.

Daar destijds de gemeente Berchem tot het kanton Borgerhout behoorde, mochten de te Berchem verblijvende notarissen hunne bediening uitoefenen in gansch het kanton Borgerhout en ook op het grondgebied der stad Antwerpen. Voortaan zal dit anders zijn. De notarissen van Berchem en van Borgerhout worden kantonsnotarissen, wier bevoegdheid zich uitstrekt over hun eigen kanton en over de stad Antwerpen, waarbij natuurlijkerwijze rekening moet worden gehouden met de rechten der huidige notarissen, die in de overgangsbepalingen van het ontwerp geregeld worden.

Tot het vraagstuk van het ambtsgebied der notarissen, dat thans bij de Kamer aanhangig is, opgelost zij, is het echter, in het belang zelf van het publiek, noodig dat de ambtskring der kantonsnotarissen van Borgerhout en Berchem nu reeds bij algemeene bepaling uitgebreid worde over gansch de Antwerpse agglomeratie. Daarom ook is het geraden de door de wet van 18 Maart 1886 getroffen regeling over te nemen, waarbij voorzien werd in een gelijkaardigen toestand in de Brusselsche agglomeratie, en te bepalen dat de ambtskring der notarissen, wier standplaats in de gemeenten Berchem en Borgerhout gevestigd is, uitgebreid wordt over iedere dezer gemeenten en over de stad Antwerpen.

Daartoe strekt artikel 6 van het ontwerp.

Anderzijds werd bij artikel 4 der wet van 18 Augustus 1887, met afwijking van artikel 31 der wet van 15 Ventôse jaar xi, op acht vastgesteld het getal der notarissen met standplaats in het kanton Borgerhout.

Toen telde men in dat kanton niet meer dan 50,638 inwoners.

Na de splitsing, zooals deze door de Regeering wordt aangeprezen, behoudt het kanton Borgerhout eene bevolking van 81,863 inwoners. Het kan dienvolgens niet anders, of het getal der notarissen, dat bij de wet van 1887 op acht werd bepaald, moet behouden worden. Daarin wordt bij artikel 7 van het ontwerp voorzien.

Daar op de acht notarissen van het huidige kanton Borgerhout, er twee te Berchem verblijven, kan de Regeering na de splitsing eventueel overgaan tot de stichting van twee nieuwe notarisplaatsen in het kanton Borgerhout. Ter bepaling van het getal der notarissen in het kanton Berchem en in de gesplitste kantons Elsene en Schaerbeek, zijn geen bijzondere schikkingen te treffen.

Overeenkomstig artikel 31 der wet van Ventôse, mag het getal der notarissen in elk van die kantons tot vijf worden vermeerderd.

III.

De rassche toeneming der bevolking in de Brusselsche grensgemeenten, alsook in de omliggende gemeenten, gaf al meer dan eens aanleiding tot de oprichting van nieuwe vrederegerechtskantons in het arrondissement.

Thans is splitsing van de kantons Elsene en Schaerbeek eene behoefte geworden.

Het kanton Elsene werd reeds een eerste maal gesplitst bij de wet van 27 Mei 1890 tot oprichting van het kanton Ukkel, en vijf jaar daarna, vond

men zich genoodzaakt, van het aldus verminderd kanton Elsene de gemeente Sint-Gillis af te scheiden, die op haar eigen een zelfstandig kanton werd (wet van 6 Juli-1893).

Op 31 December 1893 bedroeg de bevolking van het kanton Elsene slechts 71,003 inwoners; doch zoozeer groeide zij aan, dat zij op 31 December 1911, 104,683 inwoners telde, een nog grooter bevolkingscijfer dan het kanton had in 1891 (104,082). Naar uit de statistieken blijkt, namen de vóór den vrederechter gebrachte zaken naar verhouding toe, en deze vermeerdering moet nog grooter worden wegens de onlangs gestemde wetten op de bevoegdheid.

In het ontwerp wordt de gemeente Elsene verdeeld volgens de politiewijken. Twee gemeenten zijn aan ieder kanton verbonden: Watermael-Boschvoorde en Auderghem aan het eerste kanton; Hoeylaart en Overijssche aan het tweede kanton. De bevolking in beide kantons is nagenoeg de zelfde.

Het bij wet van 27 Mei 1890 opgerichte kanton Schaerbeek verkeert in den zelfden toestand als het kanton Elsene en de zelfde overwegingen pleiten voor de splitsing.

In den beginne telde het 63,829 inwoners; tien jaar later, 76,676. In 1910 klom zijn bevolking tot 104,721 inwoners en, op 31 December 1911, bereikte zij 105,226 inwoners.

Elk kanton bestaat uit een gedeelte der gemeente Schaerbeek, waar de bevolking nagenoeg gelijkelijk zal vermeerderen, en uit plattelandsche gemeenten. Het eerste kanton omvat het geagglomereerde gedeelte naar Brussel toe en de gemeenten Saventhem, Nossegem, Nederockerzeel en Steenockerzeel, waarvan de bevolking op 31 December 1910, dit is op den dag der laatste tienjarige volkstelling, 51,630 inwoners bereikte. Het tweede kanton, waarvan het rechtsgebied zich over het overige gedeelte van Schaerbeek en over de gemeenten Dieghem en Evere uitstrekt, telde op den zelfden dag, 50,404 inwoners.

IV.

Twee kantons in het arrondissement Charleroi, namelijk het kanton Fontaine-l'Évêque en het kanton Châtelet, kunnen bezwaarlijk voorzien in de afdoening der rechtszaken. De vrederechters van deze twee kantons hebben overlast aan werk; het valt hun moeilijk hunne taak bij te houden.

Die toestand is tevens te wijten aan het feit dat die kantons betrekkelijk zeer bevolkt zijn en aan de omstandigheid dat zij het midden zijn van een bijzonder druk nijverheidsverkeer. In de meeste der in die kantons gelegen gemeenten bestaan fabrieken of koolmijnen met een talrijk bedienden- en werkliedenpersoneel. Daaruit ontstaat een veel grooter getal zaken dan met de bevolking van die kantons op het eerste zicht overeen zou stemmen.

Oplossingen van verscheiden aard zijn aangetreft geworden om de taak der vrederechters te Fontaine-l'Évêque en Châtelet lichter te maken. Zich met het advies der provinciale overheid vereenigend, stelt de Regeering

voor het kanton Fontaine-l'Évêque te splitsen en een nieuw kanton, met Marchienne-au-Pont tot hoofdplaats, op te richten. Buiten de gemeente Marchienne-au-Pont, zou dit kanton de gemeenten Monceau-sur-Sambre, Montignies-le-Tilleul, Landelies en Goutroux omvatten. Het kanton Fontaine-l'Évêque dat, op 31 December 1914, 92,233 inwoners bezat, zou dan nog slechts 54,613 inwoners hebben. Het nieuwe kanton zou 37,620 inwoners tellen. Sedert tien jaar stijgt de totaalbevolking der gemeenten, die tot het kanton zullen behoreen, met 1,22 t. h. 's jaars; men mag dus voorzien dat het nieuwe kanton over enkele jaren eene bevolking van 40,000 inwoners zal bereiken, weshalve het onder de vrederechten der tweede klasse ingedeeld zou worden.

Deze oplossing vond geen bestrijders. Zij werd met algemeenheid van aanwezige stemmen en eene onthouding aangenomen door den provincialen raad van Henegouw.

Dat Marchienne-au-Pont hoofdplaats van het nieuwe kanton zou worden, is volkomen gewettigd. De gemeente Marchienne-au-Pont ligt midden in het kanton. Door gemakkelijke verkeerswegen is zij met de overige gemeenten verbonden. In opzicht van nijverheid en handel wint zij gestadig aan belangrijkheid. Zij is reeds in bezit van lokalen, voor de diensten van het vrederecht geschikt.

Het splitsen van het kanton Châtelet dringt zich niet op. Op 31 December 1914 had het kanton Châtelet 71,658 inwoners. Om het vrederecht te ontlasten zal het voldoende zijn, zooals trouwens door de provinciale overheid voorgesteld wordt, de gemeente Couillet, die 11,176 inwoners telt, af te scheiden en met het kanton Charleroi (Zuid) te vereenigen. De bevolking van het kanton Châtelet zou aldus verminderd zijn tot 60,682 inwoners, en het kanton Charleroi (Zuid) zou 63,165 inwoners tellen, terwijl de bevolking van Charleroi-Noord het cijfer van 71,886 inwoners bereikt.

Tien notarissen hebben hunne standplaats in de twee kantons Charleroi. Daar de belangrijke gemeente Couillet met een van deze kantons wordt vereenigd, en het past dat in die gemeente een notaris gevestigd blijve, is het gewettigd, het getal der notarissen met standplaats in de twee kantons Charleroi, tot elf op te voeren. Bij artikel 10 van het ontwerp wordt deze afwijking van de wet van 25 Ventôse jaar xi voorzien.

Uit oorzaak van de wijzigingen, door het wetsontwerp aan de grenzen van enkele rechterlijke kantons gebracht, moet de tabel worden veranderd ter indeeling van de provincieraadsleden.

De thans van kracht zijnde tabel werd vastgesteld bij wet van 18 April 1903, volgens de bevolking op 31 December 1900, en door middel van de voor iedere provincie aangenomen deulers. De gedeeltelijke veranderingen, welke aan die tabel dienen gebracht, moeten natuurlijk geschieden op de basis die bij de algemeene indeeling gold. Het getal der zetels, aan de bij het wetsontwerp opgerichte of gewijzigde gebieden toe te kennen, werd dus bepaald volgens het cijfer der bevolking van elk hunner op 31 Decem-

ber 1900, terwijl op dat cijfer den in 1903 aangenomen deeler werd toegepast.

Moest het wetsontwerp tot nieuwe indeeling der provincieraadsleden volgens de bevolking op 31 December 1910 gestemd worden vóór het huidig ontwerp, dan zouden de bepalingen van dit ontwerp, bij wege van amendement, met de nieuwe tabellen in overeenstemming dienen gebracht te worden.

Daar de aan de rechterlijke gebiedsomschrijvingen toegebrachte wijzigingen betrekking hebben op kantons die, ofschoon zij tot de zelfde groep behooren, deel uitmaken van verschillende reeksen wat hunne vertegenwoordiging in den raad betreft, zoo is het niet mogelijk op al de betrokken kantons den algemeen gevolgden regel toe te passen, volgens welken de vroegere gebiedsomschrijvingen verondersteld worden te blijven bestaan tot de hernieuwing van de reeks, waartoe zij behooren.

In de bepaling, in het tweede lid van artikel 14 vervat, worden de voorwaarden omschreven waarin de nieuwe indeeling der zetels van raadslid in de bedoelde kantons zal geschieden.

De artikelen 12 en 13 van het ontwerp bevatten overgangsbepalingen, welke niet hoeven nader toegelicht te worden.

De Minister van Justitie,

H. CARTON DE WIART.

PROJET DE LOI

divisant les cantons de justice de paix d'Anvers, de Borgerhout, d'Ixelles, de Schaerbeek, de Fontaine-l'Évêque et rattachant la commune de Couillet au canton de Charleroi-Sud.

Albert,

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter, en Notre Nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Il est créé un quatrième canton de justice de paix à Anvers.

Le premier canton est composé des cinquième et dixième sections de police de la ville ainsi que de la partie de la deuxième section située à l'est de l'axe de l'avenue du Commerce.

Le deuxième canton est composé de la troisième section, de la sixième section et de la partie de la deuxième section de police située à l'ouest de l'axe de l'avenue du Commerce.

Le troisième canton est formé de la neuvième section de la ville et de la partie de la huitième section située à gauche en suivant le quai

WETSONTWERP

tot splitsing van de vrederechtskantons Antwerpen, Borgerhout, Elsene, Schaerbeek, Fontaine-l'Évêque en tot vereeniging van de gemeente Couillet met het kanton Charleroi-Zuid.

Albert,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Op voorstel van Onzen Minister van Justitie,

**WIJ HEBBEN BESLOTEN EN
WIJ BESLUITEN :**

Onze Minister van Justitie is belast met, in Onzen Naam, aan de Wetgevende Kamers het wetsontwerp aan te bieden, waarvan de inhoud volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Een vierde vrederechtskanton wordt te Antwerpen opgericht.

Het eerste kanton omvat de vijfde en de tiende politiewijken der stad, alsmede het gedeelte der tweede wijk, ten Oosten van het midden der Handelslei gelegen.

Het tweede kanton omvat de derde wijk, de zesde wijk en het gedeelte der tweede politiewijk, ten Westen van het midden der Handelslei gelegen.

Het derde kanton omvat de negendewijk der stad en het gedeelte der achtste wijk, links gelegen langsheen de Vlaamsche kaai, de Gent-

Flamand, la place de Gand et la rue Van der Zweep jusqu'à l'Escaut.

Il comprend, en outre, la commune de Hoboken.

Le quatrième canton est composé des première, quatrième et septième sections de la ville et de la partie restante de la huitième section.

Le nombre des suppléants des juges de paix de ces cantons est porté à trois.

Il est en outre créé à Anvers une justice de paix supplémentaire dont le titulaire est exclusivement chargé, avec trois suppléants, d'assurer le service du tribunal de police.

ART. 2.

La commune de Berchem est distraite du canton de Borgerhout et forme avec les communes de Wilryck et de Mortsels, distraites du canton de Contich, un nouveau canton de justice de paix ayant Berchem pour chef-lieu.

ART. 3.

La commune d'Austruweel est distraite du premier canton d'Anvers et rattachée au canton d'Eeckeren.

ART. 4.

Il est créé un second canton de justice de paix à Ixelles.

Le premier canton est formé de la première division de police d'Ixelles et des communes de Watermael-Boitsfort et Auderghem.

Le second canton est composé des deuxième, troisième et quatrième sections de police de la commune d'Ixelles et des communes d'Overyssche et d'Hoeylaert.

ART. 5.

Il est créé un second canton de justice de paix à Schaerbeek.

plaats en de Van der Zweepstraat tot de Schelde.

Daarbij behoort bovendien de gemeente Hoboken.

Het vierdekanton omvat de eerste, de vierde en de zevende wijken der stad en het overblijvende gedeelte der achtste wijk.

Het getal der plaatsvervangers van de vrederechters dezer kantons is opgevoerd tot drie.

Bovendien wordt te Antwerpen een aanvullingsvredegerecht opgericht; de titularis daarvan is, met drie plaatsvervangers, uitsluitend belast met de waarneming van den dienst der politierechtbank.

ART. 2.

De gemeente Berchem wordt van het kanton Borgerhout afgescheiden en maakt met de gemeenten Wilrijk en Mortsels, die van het kanton Contich worden afgescheiden, een nieuw vrederechterskanton uit, met Berchem tot hoofdplaats.

ART. 3.

De gemeente Austruweel wordt van het eerste kanton Antwerpen afgescheiden en met het kanton Eeckeren vereenigd.

ART. 4.

Een tweede vrederechterskanton wordt te Elsene opgericht.

Het eerste kanton omvat de eerste politiewijk van Elsene en de gemeenten Watermael-Boschvoorde en Auderghem.

Het tweede kanton omvat de tweede, de derde en de vierde politiewijken der gemeente Elsene ende gemeenten Overijssche en Hoeylaert.

ART. 5.

Een tweede vrederechterskanton wordt te Schaerbeek opgericht.

Le premier canton est formé de la partie de la commune située à droite en suivant les rues Rogier et du Progrès, les ponts de la Reine, la place Liedts, les rues Gallait et Van der Meersch, la place Le Hon, les avenues Louis Bertrand, des Azalées et des Hortensias, la rue Ernest Cambier, la place Ernest Cambier et le boulevard Militaire jusqu'au square Vergote.

Il comprend en outre les communes de Saventhem, Nosseghem, Nederockerzeel et Steenockerzeel.

Le second canton est composé de la partie restante de la commune de Schaerbeek et des communes de Dieghem et d'Evere.

ART. 6.

La commune de Couillet est distraite du canton de Châtelet et rattachée au canton de Charleroi-Sud.

ART. 7.

Les communes de Marchienne-au-Pont, Monceau-sur-Sambre, Montigny-le-Tilleul, Landelies et Goutroux sont distraites du canton de Fontaine-l'Évêque pour former un nouveau canton de justice de paix ayant Marchienne-au-Pont comme chef-lieu.

ART. 8.

L'article 1er de la loi du 9 mai 1888 est modifié comme suit : « La juridiction des notaires de résidence dans les communes de Berchem et de Borgerhout est étendue à chacune de ces communes et à la ville d'Anvers ».

ART. 9.

Le nombre des notaires ayant leur résidence dans le canton de Borgerhout reste fixé à huit.

Het eerste kanton omvat het gedeelte der gemeente, rechts gelegen langsheen de Rogier- en de Vooruitgangstraat, de Koninginnebruggen, de Liedtsplaats, de Gallait- en de Van der Meerschstraat, de Le Honplaats, de Louis Bertrand-, de Azaleas- en de Hortensiaslaan, de Ernest Cambierstraat en de Krijgslaan tot de square Vergote.

Daarbij behooren ook de gemeenten Saventhem, Nosseghem, Nederockerzeel en Steenockerzeel.

Het tweede kanton omvat het overblijvend gedeelte der gemeente Schaerbeek en de gemeenten Dieghem en Evere.

ART. 6.

De gemeente Couillet wordt van het kanton Châtelet afgescheiden en met het kanton Charleroi-Zuid vereenigd.

ART. 7.

De gemeenten Marchienne-au-Pont, Monceau-sur-Sambre, Montigny-le-Tilleul, Landelies en Goutroux worden van het kanton Fontaine-l'Évêque afgescheiden en gemaakt tot een nieuw vrederegerechtskanton met Marchienne-au-Pont tot hoofdplaats.

ART. 8.

Het eerste artikel der wet van 9 Mei 1888 wordt gewijzigd als volgt : « De ambtskring der notarissen wier standplaats in de gemeenten Berchem en Borgerhout is gevestigd, strekt zich uit over ieder van deze gemeenten en over de stad Antwerpen. »

ART. 9.

Het getal der notarissen met standplaats in het kanton Borgerhout blijft bepaald op acht.

ART. 10.

Le nombre des notaires ayant leur résidence dans les cantons de Charleroi est porté à onze.

ART. 11.

Par modification à la loi du 18 avril 1903 portant augmentation du nombre des conseillers provinciaux et arrêtant le tableau de la répartition des conseillers provinciaux entre les cantons de justice de paix, il est attribué :

6 conseillers au premier canton d'Anvers;			
6	—	2 ^e	—
7	—	3 ^e	—
5	—	4 ^e	—
5	—	au canton de Borgerhout;	
2	—	—	Contich;
3	—	—	Berchem;
3	—	au 1 ^{er} canton d'Ixelles;	
3	—	2 ^e	—
3	—	au 1 ^{er} canton de Schaerbeek;	
2	—	2 ^e	—
3	—	au canton de Fontaine-l'Evêque;	
2	—	—	Marchienne-au-Pont;
4	—	—	Châtelet;
4	—	—	Charleroi (Sud).

Le nombre des conseillers provinciaux pour le canton d'Eeckeren reste fixé à trois.

Les conseillers élus par les électeurs des cantons de Contich, de Berchem, d'Eeckeren, de Charleroi (Sud) et des deux cantons de Schaerbeek appartiendront à la première série du conseil provincial. Ceux qui sont élus par les électeurs des quatre cantons d'Anvers, des deux cantons d'Ixelles ainsi que des cantons de Borgerhout, de Fontaine-l'Evêque,

ART. 10.

Het getal der notarissen met standplaats in de kanton Charleroi is tot elf opgevoerd.

ART. 11.

Met wijziging der wet van 18 April 1903 tot vermeerdering van het getal der provincieraadsleden en tot vaststelling van de tabel ter indeeling der provincieraadsleden over de rechterlijke kantons, worden voorzien :

6 raadsleden voor het eerste kanton Antwerpen;			
6	—	—	2 ^{de} —
7	—	—	3 ^{de} —
5	—	—	4 ^{de} —
5	—	—	kanton Borgerhout;
2	—	—	— Contich;
3	—	—	— Berchem;
3	—	—	eerste kanton Elsene;
3	—	—	2 ^{de} —
3	—	—	eerste kanton Schaerbeek;
2	—	—	2 ^{de} —
3	—	—	kanton Fontaine-l'Evêque;
2	—	—	— Marchienne-au-Pont;
4	—	—	— Châtelet;
4	—	—	— Charleroi (Zuid)

Het getal der provincieraadsleden voor het kanton Eeckeren blijft bepaald op drie.

De door de kiezers van de kantons Contich, Berchem, Eeckeren, Charleroi (Zuid) en van de twee kantons Schaerbeek te benoemen raadsleden behooren tot de eerste reeks van den provincieraad. De door de kiezers van de vier kantons Antwerpen, van de twee kantons Elsene, alsmede van de kantons Borgerhout, Fontaine-l'Evêque, Marchienne-au-Pont en

de Marchienne-au-Pont et de Châtelet appartiendront à la deuxième série.

Dispositions transitoires.

ART. 12.

Les causes régulièrement introduites avant que la présente loi soit obligatoire seront continuées devant le juge de paix qui s'en trouvera saisi.

ART. 13.

Les notaires et huissiers dont le ressort ou la compétence s'étendaient au delà des limites cantonales fixées par la présente loi pourront continuer à titre personnel, d'instrumenter dans leur ancienne juridiction.

ART. 14.

La nouvelle répartition des sièges de conseiller provincial ne sera réalisée en ce qui concerne les cantons d'Ixelles et de Schaerbeek que lors du renouvellement de la série à laquelle ces cantons appartiennent respectivement.

Dans les autres cantons où le nombre des conseillers provinciaux est diminué, la réduction s'opérera au fur et à mesure des vacances qui s'y produiront. Ce n'est que lorsque cette réduction se réalisera, partiellement ou totalement, qu'il sera pourvu dans la même mesure aux sièges nouveaux créés dans les cantons auxquels les sièges devenus vacants avaient été transférés.

Donné à Bruxelles, le 29 avril 1913.

Châtelet te benoemen raadsleden behooren tot de tweede reeks.

Overgangsbepalingen.

ART. 12.

De zaken, regelmatig ingeleid vóór het bindend worden van deze wet, worden voortgezet vóór den vrederechter bij wien zij aanhangig werden gemaakt.

ART. 13.

De notarissen en deurwaarders, wier amtskring of amtsbediening zich uitstreckte over de kantongrenzen bij deze wet bepaald, mogen ten persoonlijken titel hunne bediening blijven uitoefenen in hun voormalig gebied.

ART. 14.

De nieuwe indeeling der zetels van provincieraadslid wordt, wat de kantons Elsene en Schaerbeek betreft, slechts ingevoerd bij de hernieuwing der reeks waartoe deze kantonsonderscheidenlijk behooren.

In de andere kantons, waar het getal der provincieraadsleden wordt verminderd, geschiedt de vermindering naar gelang van de vacaturen, die er zich voordoen. Alleen wanneer deze vermindering geheel of ten deele zal verwezenlijkt zijn, wordt in gelijke mate voorzien tot de nieuwe zetels in de kantons waarin de opgevallen zetels werden overgebracht.

Gegeven te Brussel, den 29ⁿ April 1913.

ALBERT.

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,

Van 's Konings wege :
De Minister van Justitie,

H. CARTON DE WIART.